

BOG

VINTERBØRN (/BOEGER/VINTERBORN)

Af Dea Trier Mørch (/forfattere/dea-trier-morch) (1976)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A05080215)

BASIS%3A05080215)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/vinterborn) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/vinterborn&title=Vinterbørn)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/vinterborn&status=Vinterbørn+https://litteratursider)

url=https://litteratursiden.dk/boeger/vinterborn&title=Vinterbørn) url=https://litteratursiden.dk/boeger/vinterborn&status=Vinterbørn+https://litteratursider

"Vinterbørn" er en roman fra fødeafdelingen på Rigshospitalet. På kanten til årsskiftet mellem 1975 og 1976, indlægges en gruppe gravide kvinder med komplikationer på svangregangen. De har vidt forskellige baggrunde, men på hospitalet ophæves forskellene. Her er de alle iklædt hospitalsskjorter og har lige svært ved at sove i den kølige nat, hvor tankerne rumsterer. Vi følger Marie, Connie, Habiba, Olivia og de andre kvinder i tiden op til, under og efter fødslen af deres vinterbørn.

Originaludgave: 1976

ANMELDELSE

(/users/maria-bjornsdottir)

Af Maria Björnsdóttir (/users/maria-bjornsdottir)

Skribent
19 dec. 16

Denne kollektivroman om kvinderne på Rigshospitalets svangre-, føde- og barselsgang udkom for første gang i 1976. Et evigtgyldigt mesterværk, som bør læses og tåler genlæsning.

Jeg læste 'Vinterbørn' første gang, da jeg var ca. 17 år. Jeg tog mine forældres allerede gamle eksemplar fra deres bogreol og slugte den begærligt. Jeg havde ikke selv fået børn endnu, var ikke gravid, men kunne alligevel hente så meget i den almengyldige kvindefortælling. Den er livsklog og præcis og har sin helt egen konstruktion. Samtaler, tanker og beskrivelser blandes i et fint fletværk. Historien tager sin begyndelse 16. december og slutter 15. januar. Dea Trier Mørch har illustreret bogen med en række meget fine linoleumstryk.

40 år er gået siden udgivelsen og derfor er der nu udkommet en jubilæumsudgave. Jeg har i mellemtiden født to børn, og selvom meget er ændret, er bogen stadig aktuel og vedkommende.

"Den nyfødte spræller og hylér, som en fisk der er hevet i land. De små, kraftige lemmer spjætter i luften, og vandet stænker. Blåhvid og violet, dækket af fosterfedt. Endnu er hun forbundet til sit moderskib med en trosse, til sit rumfartøj ved sin livline - den tykke gulligthvide, pulserende, snoede navlestreng. Klip! Og hun er for altid blevet et selvstændigt menneske." (s. 144).

Fortællingen beskriver kvinder i en af deres mest betydningsfulde situationer. Den situation hvor alle bliver lige. Lige i forventningen, smerten, glæden, sorgen, angsten, ansvaret og kærligheden. Nogle er garvede flergangsfødende, andre er purunge nybegyndere.

Ikke alle kommer hjem med et levende barn og ikke alle børn kommer hjem med deres mor, men sendes til bortadoption. Nogle fødes med handicap.

Man smiler lidt af De-tiltaleformen og brugen af Fru og efternavne og den anderledes mode, både i tøj- og navnevalg. De gravide og ammende drikker øl, vin og spiritus, ligesom de ryger flittigt. De fødende får lov at ankomme i god tid til fødeafdelingen og de ligger i fire-fem dage efter fødslen på barselgangen og kommer sig lige så stille. Børnene køres ud til personalet om natten, så de nybagte mødre kan få deres nattesøvn. Fædrene er i de fleste tilfælde til stede under fødslen og det helt nede mellem benene på kvinderne, ellers kommer de kun i besøgstiden. Når besøgstiden indtræffer ophører ligheden mellem kvinderne, og de sociale skel bliver tydelige. En af de gravide kvinder på svangregangen er en tyrkisk indvandrer. Hun taler meget lidt dansk og omtales i flæng som "tyrken", selvom hun hedder Habiba. Den ene af kvindernes mand er grønlander, hvorfor hun tænker på sit barn som "den lille eskimo".

'Vinterbørn' er et tidsbillede af 1970erne, men et evigtgyldigt billede på kvinders graviditeter og fødsler og på kvinden, der bliver mor. Det er et mesterværk, som bør læses og som tåler genlæsning.

ANALYSE

BOGDETALJER

Andre bøger af Dea Trier Mørch